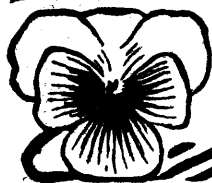

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 12

December 1915

8. Aargang

INDHOLD:

Til »Kvindevalgret«s Læsere af Clinny Dreyer. — For og imod. — Julie Arenholt (»Kvindevalgret«s første Redaktør). — Kvindens Valgret i Holland af Martina Kramers (Føljeton). — En Berigtigelse af Eina Munch. — Et Indlæg af Marie Brocker. — En Afskedsbilsen af Hulda Petersen. — Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret. — Kalundborg Kvindevalgretsforening. — Det sociale Sekretariat og Bibliothek.

Til »Kvindevalgret«s Læsere

Det er i Dag sidste Gang vi udsender det gamle Landsforbunds Blad.

Dette er i og for sig en glædelig Begivenhed. Det betyder, at den Opgave, det har arbejdet for, er naaet. Og vi kan tilføje, at den er naaet i fuldeste Maal og paa smukkeste Maade. Kvindens Valgret er blevet til en Virkelighed; den er gennemført ikke blot saaledes, som vi krævede den gennemført, nemlig paa samme Betingelser som Mændenes, men endog under bedre og retfærdigere Vilkaar for disse end hidtil.

Der er ingen Tvivl om, at Landsforbundets Medlemsblad har bidraget sin Del til den store Reform, der gav Landets Mænd og Kvinder politisk Ligestilling. Det har ligget udenfor dets Opgave at tage Standpunkt for dette eller hint Parti og at søge at paavirke Læsere i politisk Hensende. Redaktionen har altid haft for Øje som en uafviselig Pligt at berette nøjternt og neutralt om de Begivenheder, Debatter eller Afstemninger, der nødvendigt maatte omtales for at give Læsere et Over-

blik over, hvorledes vor Sag stod. Og denne gennemførte neutralt Holdning har maaske medført, at en og anden Læser har fundet Indholdet »tørt«. Men paa et andet Omraade har Bladet aldrig lagt Baand paa sine Udtalelser, nemlig hvor det galdt om at kæmpe for den kvindelige Personligheds Ret. Gennem en Mængde Beretninger om Kvindernes Liv og Kamp i Ind- og Udland har det søgt at paapege det uretfærdige i at stille dem under mindre frie Vilkaar end Mændene. det skadelige for Samfundet ved at opretholde kunstige Skranker, der virkede hæmmende paa Kvindens Evne og Initiativ.

Hvad der ikke kunde siges ud fra et politisk Synspunkt, har Bladet Gang paa Gang slaet til Lyd for ud fra det rent menneskelige Synspunkt: lige Ret for Personlighedens Krav. Men er dette ikke selve det store og gode Princip, hvorpaa den lige og almindelige Valgret for begge Køn er bygget?

I de sidste Aar, da vor Sag var blevet et Led i Dagens Politik og principielt set havde sejret, faldt det naturligt at beskæftige sig en Del med Forholdene i andre Lande, hvor Kvinder arbejder mod samme Maal, undertiden med andre Midler og som Regel under betydelig vanskeligere Kaar. Vi haaber, at disse Beretninger om Kvindernes Arbejde for Valgret i Syd og Nord, Øst og Vest, har bidraget til at styrke Interessen for deres Kamp, thi den trænger til al den Støtte,

der kan ydes den af saa lykkeligt stillede Kvinder som vi danske.

Da Bladet blev stiftet, blev der udtalt Haab om, at det snart maatte dø. Og da dette er gaaet i Opfyldelse med alt, hvad Haabet rummede, er der ingen Grund til at sørge over Dødsfaldet. Men det er ikke des mindre med nogen Vemod, at vi nu udsender det sidste Nummer. Dermed er det sidste Forbindelsesled opløst indenfor den gamle Forening, hvori der fandtes et saa godt og loyalt Samarbejde.

Bortset fra det store Resultat, der er naaet, vil Kvindernes fælles Arbejde for en stor Sag, gennem en Sammenslutning af Mennesker med højst forskellig politisk Opfattelse, forhaabentlig sætte Spor i deres fremtidige Arbejde i det offentlige Liv. Det er ingen daarlig politisk Forskole at samarbejde med anderledes tænkende, at lære at se bort fra det mindre væsentlige og at koncentrere sin Energi om »Sagen«.

»Kvindevalgret« tager hermed Afsked med sine Læsere og takker for alt i de forløbne Aar — baade for gode Raad, Opmuntring og Kritik! En særlig Tak rettes til Bladets Medarbejdere, der villigt har stillet deres Tid og Kundskab til Raadighed!

Til Slut et Ønske om, at den Sag, vort Blad har virket for, maa blive til Gavn og Glæde for det danske Folk!

Clinny Dreyer.